

Silkeborg den 3. november 2009

Kære medlem af Folketingets Retsudvalg eller stedfortræder til Retsudvalget

Jeg skriver til Dem fordi min situation tvinger mig til det. Snart skal i, i Folketinget, til at diskutere lømmel-pakke, og medlemmerne af Folketinget bør kende til min situation, inden behandlingen af lovforslaget om lømmelpakke starter. Jeg er tiltalt for at være "en konspirerende lømmel", jeg har været tiltalt og sigtet for overtrædelse af Straffelovens § 134 og §134 i snart tre år. Men, jeg var altså blot en fredelig demonstrant, på vej væk fra en, af politiet opløst, demonstration, som fandt sted den 16. december 2006.

Jeg var taget fra Aalborg, hvor jeg boede på daværende tidspunkt, til København sammen med min veninde. Vi er begge forældre. Jeg ville demonstrere fordi man havde solgt Ungdomshuset, Jagtvej 69, før man havde et nyt hus klar til "ungerne". Enhver forælder ved, eller bør vide, at det er dybt uforsvarligt at lade sine børn stå uden tag over hovedet. Ethvert menneske ved også, eller bør vide, at et menneske, eller en institution, mister både sin respekt, sin tillid og sin troværdighed, hvis en givet gave tages tilbage. Det vidste Københavns Borgerrepræsentation dog ikke, og den manglende viden tog jeg altså til København for at demonstrere fredeligt i mod, hvilket er min demokratiske ret.

Min veninde og jeg blev anholdt af politiet selv om vi fulgte politiets anvisninger til punkt og prikke. Min utilfredshed, der fik mig til at demonstrere den 16. december 2006, gør mig ikke til nogen lømmel. De beskyldninger har jeg dog måttet leve med i snart tre år, uden der er ført ét eneste bevis for påstanden, og nu er det ikke sjovt længere. Det er min demokratiske ret at demonstrere fredeligt. Ligeledes er det også min ret at komme væk fra en af politiet opløst demonstration, uden at blive anholdt af politiet og uden blive tiltalt og beskyldt for at være en konspirerende lømmel og uden at blive udsat for fem timers tortur. Men der forlanger jeg desværre alt for meget, har jeg erfaret, og derfor skriver jeg nu til Dem, for lømmelpakken tyder på at tingene bliver endnu værre i fremtiden.

Min veninde og jeg var så uheldige at politiets hold ikke orkede at anvende deres radioer til kommunikere med hinanden med den pågældende dag. Hvis politiets hold havde benyttet deres radioer til at kommunikere med hinanden med, så var min veninde og jeg slet ikke blevet anholdt.. Da vi fortalte det første hold politi at vi var på vej væk, blev vi sendt lige i armene på et andet hold, der ikke ville tale over radioen med det første hold og få bekræftet, at vi var på vej væk. I stedet blev vi anholdt, vi fik plasticstrips som håndjern på ryggen, og vi blev sat "i futtog". Senere blev vi i en bus kørt til Bellahøj Politistation.

Jeg blev, udover anholdelsen, udsat for fem timers tortur. For politiet ikke havde ikke tid til at ringe efter en læge til mig, da jeg bad om en læge på grund af smerter. Jeg blev påført smerter fordi mine hænder var tvunget om på ryggen, af politiets plastic-strips. Jeg har lidt af dobbeltsidig rotatorcuffs, det er et smertefuldt afklemningssyndrom, siden foråret 2004. De fem timer, med hænderne tvunget om på ryggen af politiets strips, medførte derfor fem timer med store smerter for mig. For politiet havde for travlt, fordi der var en borgerrepræsentation, der havde glemt sin sunde fornuft hjemme i skuffen, og i stedet for havde fundet sin indre magtmisbruger og børnemishandler og krænker frem, så jeg måtte hen og demonstrere, og lige dér blev jeg altså ufrivilligt torturoffer.

Beskyldningen om tortur fra min side er først blevet aktuel efter at Statsadvokaten for København begyndte at komme med sine uretfærdige beskyldninger mod mig, efter politiet havde droppet tiltalen. Tiltalefrafaldet skete, ifølge Statsadvokatens skrivelse af 14. august 2009, den 22. juni 2009 (vedhæftet som jpg-fil). Jeg hørte det i radioen den 24. juni. Statsadvokaten meddeler i sin skrivelse at politiets beslutning om tiltalefrafald er omgjort af Statsadvokaten.

Statsadvokaten påstår jo at jeg var tilstede ved rydningen af Ungdomshuset, der skulle være foregået den 16. december 2006. Men Rydningen af Ungdomshuset fandt først sted den 1. marts 2007, så Statsadvokatens påstand holder ikke i en retssal. Tingene er rodet sammen af Statsadvokaten, og derfor er jeg nu beskyldt for at have deltaget i noget, der umuligt kunne have fundet sted på det pågældende tidspunkt. Statsadvokaten overholder ikke selv Straffeloven, som hun tiltaler mig for at have overtrådt. Det går altså heller ikke an i en retsstat. Statsadvokaten tiltaler mig i den nævnte skrivelse for overtrædelse af Straffelovens § 134 (der kan give op til tre måneders fængsel), men den overtrædelse blev forældet allerede den 16. december 2008, i henhold til Straffelovens §93, der oplyser at der sker forældelse efter 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for en overtrædelse.

Tiden trak jo ud med prøvesager, fordi man håbløst og uretfærdigt forsøger at generalisere, på bekostning af menneskerettighedernes artikel 6, stk. 1, og alle § 134-sagerne er derfor blevet forældede i mellemtiden. Statsadvokaten har tydeligvis problemer med at administrere Straffeloven som den er i sin nuværende form, gør det nu ikke værre med yderligere lovgivning, som Statsadvokaterne kan torturere borgere med fordi de roder rundt, tak.

Statsadvokaten optræder jo allerede nu som en værre tortur-bøddel overfor mig, fordi Statsadvokaten dels lukker sine øjne for Straffelovens paragraf om forældelse og dels lukker øjnene for det manglende bevis, det bevis, der har manglet lige siden jeg blev anholdt den 16. december 2006!

Statsadvokatens sadisme må holdes i ave, for nu er Danmark jo officielt blevet beskyldt for at have bedrevet tortur på en af sine egne borgere, undertegnede. Der er en sag i gang. Jeg har masser af vidner til torturen. Alle de andre kvindelige ”lømler”, mine medanholdte, så og hørte jo også at der ikke kunne komme en læge til mig, fordi politiet havde travlt, fordi nogle andre havde øffet.

Jeg har haft en anklage og sigtelse, om at være en konspiratorisk lømmel, hængende over mit hoved i snart tre år nu, alene fordi jeg gik til en demonstration og gjorde præcis som politiet forlangte af mig. Staten Danmark mangler bare stadig at føre bevis for at jeg har overtrådt § 134 og § 134a. Beviserne har manglet siden den 16. december 2006, hvor jeg blev uretmæssigt anholdt, og senere tortureret, på grund af et forvirret, stresset og angst politikorps, der måtte agere som skraldemænd for politikernes manglende vid.

Jeg beder Dem overveje min situation når De om kort tid skal til at forhandle om lømmel-pakken. Overvej især, hvorvidt De selv risikerer at blive en lømmel, fordi De vil give politiet yderligere redskaber, i form af ny lovgivning, når nu politiet tydeligvis i forvejen har problemer med at administrere de nuværende redskaber, hvilket min juridiske situation gennem snart tre år beviser med uhyggelig tydelighed.

Venlig hilsen

Vivi Bech, Arendalsvej 226, st. 8600 Silkeborg,

PS. Jeg har klaget til Justitsministeren over Statsadvokatens adfærd, men jeg har endnu ikke fået svar. Jeg tænker at Justitsministeren har glemt at informere Dem om den ”juridiske krise” der altså er mellem staten Danmark og mig lige nu, på grund af statens måde at bedrive jura på